

камъчета, туряха ги въ своитѣ кошнички и ги изна-сѣха извънъ двора. Всички, които имаха торбички, се наредиха и съ пѣсни потеглиха за рѣката. Отидоха да донесатъ пѣсѣкъ, та послѣ да посипятъ съ него пжтечкитѣ на градинката. Група по-яки дѣца отидоха съ своята учителка на полето да вадятъ чимове за ограждане лѣхичкитѣ въ градината.

Въ голѣмия черковенъ дворъ имаше много овощни дръвчета. По тѣхъ се накачиха ученици, почнаха да пълзятъ по клонетѣ имъ и да събиратъ яйцата на гжсеницитѣ. Тѣ отчупваха всѣко клонче, на което имаше такива и го пущаха на земята. Помалкитѣ имъ другари събираха клончетата и ги натрупваха на едно мѣсто. Когато се събираше голѣма купчина, подпалваха я. Така дръвчетата бѣха отървани отъ безброй гжсеници, които щѣха да изяждатъ листата и да поврѣждатъ плодоветѣ имъ.

Мина день, два-три, а ученицитѣ все работѣха. Така продължи цѣла седмица. И това бѣ първата трудова седмица за дѣцата въ цѣла България. Трудътъ за малки и голѣми — тамъ е спасението на всички. Да живѣй трудътъ и малкитѣ трудоваци!

